

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

<http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

En forandring til det bedre kommer, hvis I kæmper for det

Helga Zepp-LaRouche

i Nyt Paradigme webcast, 21. juni, 2018

https://www.youtube.com/watch?v=9vgueOh_wqM

*Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Instituttets stifter og præsident.*

Introduktion: Der finder et transformerende skifte sted i verden, med geopolitikens æra, med sin ødelæggelse af nationer gennem finansielle manipulationer og krige, der bliver udfordret af fremkomsten af en ny æra med »win-win«-politikker for gensidig fordel, som Kinas Bælte & Vej Initiativ står i spidsen for. Udviklingerne i Asien med Trump-Kim-topmødet i Singapore og Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Kina er eksempler, der viser, at fredeligt, økonomisk samarbejde ikke alene er muligt, men allerede er i gang. Fordelene ved denne nye æra kan ses i nye infrastrukturprojekter i hele Eurasien, Afrika og i Syd- og Mellemamerika, og i flere europæiske nationer høres der nu højlydte krav om også at komme med.

Del af denne nye geometri er den voksende sandsynlighed for et Trump-Putin-topmøde, en indikation på, at den amerikanske præsident er ved at bryde ud af den inddæmning, som er hensigten bag de svindelagtige, såkaldte Russiagate-anklager. For at dette store mulighedsøjeblik kan virkeliggøres, må der være en forhøjelse i standarden af både evnen til kreativ tænkning, og også passioneret aktivering, hos borgere i alle nationer. Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcasts er en afgørende del af denne forhøjelse hos befolkningerne til det niveau, som dette lovende, historiske øjeblik kræver.

Hjælp os med at organisere for at gøre disse webcasts tilgængelige for et voksende antal mennesker, for hver uge at bringe nye aktivister ind i kampen for det Nye Paradigme.

Harley Schlanger: Velkommen til denne uges webcast med vores stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Siden vores udsendelse i sidste uge, har Helga skrevet et memo, som nu cirkuleres bredt, fra regeringskredse og institutioner og til FN og arrangementer og forummer, og det er et memo, der må cirkuleres overalt. Memoets titel lyder, »Følg eksemplet fra Singapore!« [»Der skrives nu

historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«¹].

Dette former virkelig det, vi vil begynde med i dag, for det, Helga beskriver, er den proces, der blev udløst, og som førte frem til mødet mellem præsident Trump og Nordkoreas præsident Kim Jong-un. Lad os starte med dit memo, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Det er ligesom indlysende, at, hvis præsident Trump og præsident Kim Jong-un inden for få måneder er i stand til fuldstændig at transformere en meget farlig situation omkring Nordkorea fra at udgøre en udløsermekanisme for Tredje Verdenskrig og til at blive et absolut forhåbningsfuldt perspektiv for, at Nordkorea kan blive integreret i Bælte & Vej Initiativet, med støtte fra USA, Kina og også Rusland; ved grundlæggende set at love sikkerhedsgarantier, på sigt at opheve sanktionerne, totalt at atomafruste og integrere Nordkorea med Bælte & Vej Initiativet og gøre landet til et fremgangsrigt land; at dette virkelig var banebrydende udviklinger. Og, som præsident Trump sagde på sin pressekonference, »fortiden determinerer ikke fremtiden«.

Dette er selvfølgelig beviset på, at man kan vende den værste situation omkring, hvis man har inspirationen og den politiske vilje til at gøre det.

Det, der foreslås af den Europæiske Union og af forskellige grupperinger i den tyske regering; alle disse forslag er selvfølgelig totalt ubrugelige, de er brutale, de er barbariske – både ideen om at oprette lejre uden for Europas grænser i nordafrikanske lande, og ideen om at opsnappe flygtningene og forhindre dem i at nå frem til Europa - dette er barbarisk. Alle disse personer, der var så totalt 'freaked out' over Trump, der rev spædbørn væk fra deres mødres bryst – dette er de samme personer og de samme medier, der ikke har noget som helst problem

¹ <http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2018/06/HZLR-Der-skrives-nu-historie-i-Asien-EU-topm%C3%B8det-m%C3%A5-f%C3%B8lge-Singapores-eksempel.pdf>

med at foreslå lejre i lande, der ikke har nogen fast regeringskontrol, og der er mange beretninger om, at folk i disse lejre blev gjort til slaver, solgt, voldtaget og tortureret. Absolut forfærdelige vilkår. Og, hvis man ikke adresserer de virkelige årsagsrødder til, at folk kommer til Europa, nemlig, at betingelserne i mange dele af Afrika endnu slet ikke er af en sådan art, at mennesker kan leve dér, så er dette selvfølgelig en totalt ubrugelig løsning.

Jeg er i dette memorandum kommet med det forslag, at man følger eksemplet fra Singapore; at EU bør ændre dagsordenen for det forestående topmøde, der finder sted om en uge [28.-29. juni], og kun sætte ét eneste punkt på dagsordenen: Den reelle udvikling af Afrika. Invitér præsident Xi Jinping, for han har en enorm troværdighed i Afrika for at have investeret i jernbanerne og industriparke, i vandkraft og mange, mange projekter; og invitér nogle af de afrikanske statsoverhoveder, som allerede har opnået store resultater ved at samarbejde med kineserne om disse projekter.

Hvis man således havde de europæiske ledere, Xi Jinping og et halvt dusin afrikanske ledere, der talte for kontinentet, og de tilsammen ville erklære et forceret program for infrastrukturudviklingen af Afrika, så ville det ikke alene have troværdighed pga. Xi Jinpings tilstedeværelse, men det ville også sende et signal til alle disse regeringer og til alle unge mennesker om, at der vil være store muligheder for at samarbejde om opbygningen af deres eget land, så de ikke ville føle sig tvunget til at rejse tværs over Sahara og dø af tørst, eller at drukne i Middelhavet, eller blive fanget af Frontex' [EU-grænse]politi for at blive anbragt i noget, selv paven har karakteriseret som »koncentrationslejre«.

Jeg mener, dette kan gøres. Nu er det ikke særlig sandsynligt, at EU vil gøre dette, i betragtning af den kendsgerning, at de er, hvad de er, men det er en absolut rigtig idé, og skulle dette EU-topmøde forpasse denne mulighed, så kan man få et topmøde, hvornår, det skal være, i juli eller august, eller man kan tage FN's Generalforsamling i september og gøre dette spørgsmål til det eneste punkt på dagsordenen.

Det samme gælder naturligvis for USA: De bør have et topmøde med Xi Jinping, med ledere fra Latinamerika, og dér gøre det samme: Få joint ventures mellem USA, Kina og latinamerikanske lande for at transformere kontinentet og fjerne den fattigdom, som er grunden til, at folk nu strømmer ind i USA.

Jeg mener, at denne fremgangsmåde er eminent gennemførlig, og det er den eneste måde, hvorpå man kan løse problemet. Jeg er glad for, at denne appel har fået gode responser: Den er allerede blevet oversat til otte sprog, inkl. de vigtigste, europæiske sprog, kinesisk, russisk, japansk og koreansk; og jeg vil bede alle, der ser denne udsendelse, om at hjælpe os med at cirkulere denne appel, og ligeledes en anden appel, som Kesha Rogers, Texas-kandidat til Kongressen, har udstedt², og som selvfølgelig fokuserer på det amerikanske aspekt af det. Så hjælp os med at cirkulere disse appeller og kom med om

bord i denne mobilisering, for det er ekstremt vigtigt, at man tager denne fremgangsmåde.

Schlanger: Jeg mener, at det vigtigste er, at det, du har foreslået, bryder den kontrollerede debat. Grunden til, at vi har dette rod, er, at debatten har været forfalsket: Skal man lade grænserne stå åbne og lade nationer blive overrendt, eller skal man smække grænserne i? Og, som du siger, så har de ikke fattet den udvikling, der har skabt dette her, nemlig krigene og fattigdommen.

En af de interessante ting i de seneste par uger, siden Singapore-topmødet, er, at en af de ting, Trump har arbejdet hen imod at gå fremefter for, er dette topmøde med Ruslands præsident Putin, hvilket, igen, bryder det kontrollerede miljø. Mener du, at dette vil fremhjelpe dette, og vil du give Trump det råd mht. hans møde med Putin, at han (Trump) bør rejse dit forslag?

Zepp-LaRouche: Mødet mellem Putin og Trump er naturligvis er det næste, vigtige emne på den strategiske dagsorden. Jeg mener, at det faktum, at der nu aktivt foregår forberedelser til det, og mødet muligvis kunne finde sted i juli, muligvis i Wien, også er et resultat af det faktum, at Russiagate er faldet fra hindanden; og som generalinspektør Horowitz sagde under senatshøringen, at dette blot var e-mail-skandalen omkring Hillary Clinton, og at der var en absolut partiskhed uden fortilfælde på vegne af alle disse personer [der var involveret i Clinton-efterforskningen], og at det var fuldt ud berettiget, at Trump fyrede FBI-direktør Comey; dette har på en måde sat Trump fri til at gå fremefter på denne front.

Lad mig rejse et andet spørgsmål, for der finder selvfølgelig meget dårlige eskaleringer sted omkring denne handelskrig, med importtold, der er blevet gennemført – Trump har rejst muligheden for at indføre importtold til \$450 mia. på import fra Kina, og der indføres nu modforholdsregler. Lande som Tyrkiet, Canada og Mexico indfører allerede importtold, og der er stor fare for en eskalerende handelskrig.

Alle medierne, fra Rusland, Kina – kineserne blev meget indignerede og sagde, at dette er totalt kontraproduktivt; dette er en tab-tab-politik. Der er mange, der har stemt for Trump – landmænd og industrifolk, der nu bliver ramt af virkningerne af denne importtold og er i fare for at gå fallit. Dette duer ikke.

Det, vi har foreslået; som jeg har foreslået med denne Singapore-fremgangsmåde, ville selvfølgelig være en løsning på dette problem. For, hvis USA og Kina ville gå ind i joint ventures for at udvikle Mellem- og Sydamerika, Latinamerika, kunne handelsvolumen blive øget så signifikant, på en multilateral måde, at handelsbalancen kunne overvindes ved at øge handlen. Jeg vil især gerne komme igennem med dette budskab til Trumps vælgere, som er påvirket af disse politikker, landmændene, folk, der har kryds-investeringer, delvis i Kina og delvis i USA, og som er i fare for at gå fallit, og at en masse jobs ligeledes er i fare; jeg vil gerne bede dem om at tage dette forslag op, Singapore-løsningen, og få det igennem til Trump. For jeg mener, at der i Trumps lejr er nogle ideologer, der også er anti-Kina, og som er ekstremt neoliberale tilhængere af frihandel, og de giver ham råd, som

2

https://www.kesharogers.com/economic_solution_to_the_crisis_at_border

faktisk potentielt set vender hans vælgerbase væk fra ham.

Trump kunne fortsætte med at have sine fremragende relationer med Xi Jinping og tilføje en fremragende relation med Putin; og dernæst gå i retning af det, han allerede i Singapore har bevist, han kan gøre med Nordkorea, han kunne bruge samme fremgangsmåde – selvfølgelig er forudsætningerne anderledes, men fremgangsmåden ville være den samme: at man vender en dårlig politik, en tabtab-politik, til det modsatte og indfører et win-win-samarbejde. Verden har et presserende behov for et sådant skifte i politikken. Jeg mener, det kan gøres! Det faktum, at Singapore-topmødet fandt sted, er bevis på, at man fuldstændig kan ændre en politik, der ikke fører nogen vegne hen.

Lige nu står Vesten virkelig over for denne beslutning generelt, om enten at ændre politikken, eller også kollapse! Det er, hvad der står på spil. Så jeg vil appellere til Trumps tilhængere om at tage dette forslag til sig og hjælpe os med at vende dette omkring.

Schlanger: Med hensyn til dette spørgsmål om at ændre relationerne fra fortiden til at blive en fuldstændig ny relation, så har vi set, at dette begynder at ske mellem Indien og Kina med Modis møde med Xi Jinping. Og der har netop fundet nogle betydningsfulde udviklinger sted mellem Japan og Kina.

Zepp-LaRouche: Ja, dette er virkelig godt. For der var også imellem Kina og Japan en dyb, historisk mistillid, og fra krigen, af hensyn til den historiske optegnelse, ved I nok, at Japan selvfølgelig ikke har skrevet historie på den rigtige måde. Men nu er alt dette fortid. Og med begyndelse sidste maj [2017], da premierminister Shinzo Abe sendte landets nummer to, lederen af det Liberal-Demokratiske Parti, Toshiro Nikai, til Bælte & Vej Forum [i Beijing]; så var der, fra og med juni sidste år, et klart samarbejde.

For blot tre dage siden underskrev Japan og Kina en aftale om sammen at investere i infrastrukturprojekter i tredjelande. Hvis to lande, der virkelig ikke var på venskabelig fod med hinanden, kan blive enige om dette højere fornuftsgrundlag, om fælles gensidig interesse, også for tredjelande, mener jeg, at dette er en model for alle lande i verden; og jeg ville virkelig ønske, at europæerne ville se hen til Japan, for, hvis de kan gøre det, skulle Europa også kunne gøre det.

Schlanger: Mens vi taler om fjendtligsindede nationer, der kommer sammen, så se på det potentiale, der nu findes mellem Syd- og Nordkorea.

Jeg vil gerne komme tilbage til dette spørgsmål om Europa og flygtningespørgsmålet, fordi det er så centralt med det forestående topmøde 28.-29. juni. Der er et par aspekter: Det ene er, at flygtningekrisen synes at have fremskyndet konfrontationen, der finder sted internt i Tyskland, og det vil jeg gerne have, du siger noget om. Men også dette, at folk ikke bør tabe den kendsgerning af syne, at dette ikke blot er en flygtningekrise: Den økonomiske krise fortsætter, der er nogle virkelig fjollede, eller farlige forslag, som fremsættes af Macron og Merkel, for at øge Bruxelles-bankbureaukatiets magt.

Så vi har altså det forestående EU-topmøde, Helga, og med disse to aspekter: Hvad mener du, vil ske på topmødet? Og dernæst, hvad er chancerne for, at Merkel overlever?

Zepp-LaRouche: Stemningen i Tyskland, og det hører vi fra alle sider, er, at Merkel virkelig burde gå, og at det er på tide, hendes kanslerskab slutter; hun har allerede siddet for længe. Så der er en stemning i landet. Forholdet mellem Seehofer og Merkel har selvfølgelig længe været forgiftet, og der er opinionsundersøgelser – baggrunden er det følgende: Seehofer, leder af CSU og indenrigsminister, der truede med ensidigt at gennemføre grænsekontrol på den tyske grænse, hvilket selvfølgelig ville betyde, at hele Schengen-aftalen ville blive affaldspapir, og med det, grundlaget for valutaunionen, euroen.

Merkel mødtes så med Macron og insisterede på, at hun ville have en europæisk løsning på problemet, og ikke en national, tysk løsning. Selv mainstreammedierne siger hånligt, at chancerne for, at Merkel får en europæisk løsning, er ekstremt små, i betragtning af, at der er flere end otte lande, som absolut afviser at tage nogen flygtninge som helst; som nægter at tage en kvote; og *Die Zeit* skrev, at det ironiske er, at, på dette forestående EU-topmøde, vil Merkel især få brug for Grækenlands og Italiens støtte, for dette er de to lande, der er ramt af flest flygtninge. Og dette er også de lande, hvor Merkel er mest upopulær, i betragtning af, at hun og hendes finansminister Schäuble behandlede disse lande så absolut brutalt i den såkaldte eurokrise. Stemningen imod Merkel i Grækenland og Italien er virkelig stor.

Så det er meget vanskeligt at sige: Det kan være, Merkel sælger et hvilket som helst resultat, hun får, som en europæisk løsning. Efter al sandsynlighed bliver det en eller anden form for bilaterale aftaler, og med denne rædselsfulde idé, jeg nævnte før – med lejre uden for EU, hvilket er barbarisk – og hvis der ikke kommer nogen aftale, er det stadig en mulighed, at Seehofer, ved udløbet af ultimatummet på to uger, i sin egenskab af indenrigsminister ensidigt vil gennemføre grænsekontrol, i hvilket tilfælde det ville udgøre en lydighedsnægtelse over for kanslerembedet. Hvis Merkel kapitulerer til det, er hendes magt væk; og hvis hun ikke gør, kan hun kun sparke Seehofer ud, som så kunne tage hele CSU ud af koalitionen. Der er allerede opinionsundersøgelser, der siger, at CSU ville få 18 % af de tyske stemmer, hvis de ville udvides [fra kun at være et bayersk parti] til at blive et nationalt parti.

Dette er alt sammen ubrugeligt. Uanset, hvilken kombination, man skaber – man kunne tage de 'Grønne' ind i regeringen, eller FDP – men, hvis de fastholder den samme politik, vil det blot være en forlængelse af krisen, og det vil ikke løse noget som helst.

Der må ske det, at der må komme en refleksion over det faktum, at Vesten tydeligvis er ved at smuldre. Der er artikler i alle slags aviser, og én artikel, som jeg finder bemærkelsesværdig, var i den østrigske avis *Der Standard*, som er en liberal avis, men ikke desto mindre, så sagde de grundlæggende set, at Vesten totalt har forpasset sin chance, at, efter Sovjetunionens kollaps, var USA den eneste supermagt, men de spillede det hele væk ved

at have disse absolut barbariske krige i Mellemøsten, som forårsagede flygtningekrisen og alle disse andre kriser, og nu er de faret vild.

Der er en meget fin historie, som jeg er fristet til at fortælle jer: Den hedder, »Manden og konen i syltekrukken« – det er *Essig Krug*, jeg ved ikke lige, hvad det hedder på engelsk. Det handler om en mand og en kone, der bor i et gammelt, forfærdeligt hus. En lille fugl kommer, og de kan ønske noget, og de siger, »vi vil gerne have et fint, stort bondehus med masser af jord til«. Så det får de. Men de er ikke tilfredse, og de siger, »Vi vil gerne have en fin villa i byen«, og det får de. »Åh, det er ikke nok, vi vil gerne have et stort slot, og vi vil være konge ... Det er ikke nok, vi vil være kejser.« Det får de alt sammen. Så siger de, »Det er ikke nok: Vi vil være Gud.« Og vupti, så forsvinder det hele, og de er tilbage i deres gamle, lille hus.

Moralen i historien er, at, ved Sovjetunionens slutning, havde Vesten muligheden for virkelig at forandre verden til det bedre, men, pga. deres ubegrænsede grådighed og deres ubegrænsede magtsøgende aktiviteter, forpurrede de det hele. Jeg synes, det er en fin, lille fabel.

Men Vesten bør virkelig mere fundamentalt reflektere over, hvad det er, der er gået galt med den neoliberale, venstreliberale, neokonservative, geopolitiske model. Og hvordan kan det være, at den asiatiske model er så meget mere attraktiv for mange lande og kerer sig så meget mere om befolkningens velfærd, og at det er grunden til, at Kina nu vokser frem? Det er grunden til, at Bælte & Vej Initiativet så absolut er det største infrastrukturprojekt i historien. Vi må finde nogle eftertænksomme mennesker i Vesten, der er villige til at gå ind i en debat, en drøftelse om, hvad der er nødvendigt for at rette op på de nuværende politikker. Der har været alt for lidt eftertanke om, hvad det er, der foregår, og hvis folk blot insisterer på at bevare det neoliberale *establishments* status quo, vil Vesten smadre ind i muren.

I betragtning af, at Singapore-modellen eksisterer, vil jeg gerne opmuntre alle vore lyttere til at engagere sig sammen med os, til at blive medlemmer af Schiller Institutet, deltage i vore aktiviteter og styrke en sådan international debat, for det er ekstremt nødvendigt, det haster; men det er også meget forhåbningsfuldt, for der finder allerede forandringer sted i en positiv retning.

Schlanger: Med hensyn til forandringer, så er det faktum, at *Der Standard* gjorde, hvad de gjorde, selv om de er tre årtier bagefter i forhold til dig, Helga, så er det godt, at de kom med denne kommentar.

Noget andet, der også kommer op på EU-topmødet, er spørgsmålet om, hvad den nye, italienske regering og Østrig vil bringe ind – de to har peget på at komme af med sanktionerne mod Rusland, og også på åbenhed over for Kina. Mener du, de vil blive hørt på EU-topmødet?

Zepp-LaRouche: Italienerne har tydeligvis lært af det, der skete med Grækenland, for, da Tsipras-regeringen blev valgt, tog de til Bruxelles og forsøgte at revolutionere hele processen, og de blev smadret! De blev smadret af en kombination af EU, de europæiske regeringer og den Europæiske Centralbank, ECB; og jeg tror, italienerne sandsynligvis vil spille mere forsigtigt. Jeg vil ikke tro, at

der bliver en lignende proces, som der var med Grækenland.

Men på en anden side, så er Italien ikke Grækenland. Italien er den tredjestørste økonomi i Europa, og der er desuden alle disse andre regeringer, der ønsker en ny retning, såsom Spanien; Portugal, Balkanlandene; de øst- og centraleuropæiske lande, Østrig, Schweiz; de er alle på en anden kurs. Jeg mener ikke, at Macrons og Merkels politikker for at satse på et Eurozone-budget vil få noget flertal. Den nye ministerpræsident for forbundsstaten Bayern, Markus Söder, har allerede sagt, at han absolut afviser denne idé; det betyder blot at betale mere, at få et nyt budget, som Tyskland naturligvis ville blive nødt til at betale en stor del af.

Denne idé med nu at gennemføre mere europæisk 'integration', på et tidspunkt, hvor alle disse regeringer stiller spørgsmålstegn ved fortrinnet ved i et hele taget at have været i denne Maastricht-proces – jeg mener ikke, det vil ske. Det er min beskedne forudsigelse.

Schlanger: Lad os håbe, nogle af dem vil tage dit forslag om Singapore-modellen op.

Jeg vil gerne komme tilbage til et andet spørgsmål, du tidligere har rejst, og det er, at præsident Trump har fået en vis grad af befrielse af sammenbruddet af Mueller-efterforskningen. Vi ser selvfølgelig, at Mueller stadig går desperat frem – fængslingen af Manafort med ophævelsen af hans kaution; at gå efter Roger Stone med påstanden om, at han var WikiLeaks russiske forbindelse. Men samtidig er der generalinspektør Michael Horowitz' rapport, og der kommer mere frem i Kongressen; hvor meget længere mener du, denne dobbelte situation kan fortsætte, med argumenterne om 'aftalt spil' og 'forhindring af rettens gang', når alle disse argumenter falder fra hinanden?

Zepp-LaRouche: Der er tegn på, at nogle kongresmedlemmer stadig går aggressivt frem, så i næste uge vil Peter Strzok blive tvunget til at aflægge forklaring for Kongressen; og jeg mener, disse personer kunne stå over for anklager om kriminelle handlinger, temmelig snart.

Med mindre, dette rent faktisk vil finde sted, og hele situationen rettes op, så er faren selvfølgelig fortsat meget stor. Det er slet ikke endnu tid til at slappe af og være forvisset om, at tingene går i den rigtige retning – de selvsamme Demokrater og de selvsamme mainstreammedier, der forholdt sig absolut tavse, da Obama, og før ham Bush, men især under Obama-perioden, førte disse såkaldte »humanitære krige«, og de billigede de værste former for grusomheder; de huler og skriger nu alle sammen imod Trump pga. dette grænsespørgsmål med børnene. Disse menneskers hykleri er enormt!

De havde sammenkaldt til en national demonstration nu på søndag; i betragtning af, at Trump nu har udstedt et dekret om, at disse familier skal blive sammen med deres børn; grænsepolitiet har stillet spørgsmålstegn ved, om alle disse børn rent faktisk tilhører disse voksne, for dette har stået på længe. Allerede for fire år siden, under Obama, skete det, at menneskehandlerne havde regnet ud, at man kunne sende en masse børn af sted, og det gjorde de, og dengang slog Obama også ned på det.

Hele denne situation kræver virkelig en overordnet plan, for, hvis man har en sådan dårlig situation – og det har man – så må man undertiden ty til et helt nyt niveau. Dette nye niveau er præcis det, Trump gjorde i Singapore. Det faktum, at han har gjort dette én gang og sagt det her, som virkelig var godt, nemlig, at fortiden ikke bestemmer fremtiden, og at ting kan ændres; jeg mener, at han må have denne form for fremgangsmåde over for hele denne situation. Muellergate må selvfølgelig komme til det punkt, hvor de ansvarlige personer stilles til regnskab for, hvad de har gjort, også juridisk.

Men det større billede er den overordnede plan: Trump må virkelig gå bort fra denne handelskrig og gå i retning af samarbejde med Latinamerika, med Kina, Rusland, for den sags skyld, og blive en integreret del af udviklingsprojekter i Afrika, Asien, Sydamerika; og hvis han gjorde dette, mener jeg, at verden ville befinde sig i smult vande på meget kort tid. Eftersom dette er inden

for rækkevidde, kan jeg kun gentage min appel til jer: Hjælp os og mobilisér med os, for dette er en tid, hvor du kan øve indflydelse på historien, som du ikke kan, når alting kører i rolige spor og veje – men dette her er urolige tider, dette er en forandring i hele verden, og det er i sådanne øjeblikke i historien, at man kan intervenere, hvis man har modet og man har kærlighed til civilisationen, og man har en vision for, hvad man skal gøre. Gå sammen med os og hjælp os med at vende situationen omkring.

Schlanger: Jeg vil opfordre alle vore seere til at trykke eksemplarer af Helgas appel om Singapore-modellen fra vores hjemmeside, og til at cirkulere det og skabe postyr om det. Lad os få den debat i gang!

Tak for at være med os i denne uge, Helga, og vi er tilbage i næste uge.

Zepp-LaRouche: På gensyn i næste uge.